

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 599/2016
25.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљених К.Р. и Д.И., због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези с`чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених адвоката В.Ј.Ђ., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сенти К бр. 1708/13 од 14.01.2016. године и Кв. бр. 94/16 од 01.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 25.05.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљених К.Р. и Д.И., адвоката В.Ј.Ђ., па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Сенти К бр. 1708/13 од 14.01.2016. године и Кв. бр. 94/16 од 01.04.2016. године и предмет враћа Основном суду у Сенти на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Сенти К бр. 1708/13 од 14.01.2016. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљених К.Р. и Д.И., адвоката В.Ј.Ђ. и досуђени трошкови поступка у укупном износу до 211.720,00 динара, док је преко досуђеног износа, захтев правноснажно ослобођених окривљених К.Р. и Д.И., одбијен као неоснован и превисоко постављен.

Решењем ванпретресног већа Основног суда у Сенти Кв бр. 94/16 од 01.04.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених адвоката В.Ј.Ђ. изјављена против решења Основног суда у Сенти К бр. 1708/13 од 14.01.2016. године те је првостепено решење потврђено.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљених, адвокат В.Ј.Ђ. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441.

став 4. у вези члана 261. ЗКП у вези члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијана решења тако да поред досуђених трошкова у целости досуди и све трошкове исказане у тачкама 1-3 Трошковника које се односе на одбрану осумњичених у Полицијској станици Србобран дана 28.03.2013. године, све трошкове исказане у тачкама 6, 9, 12 и 15 Трошковника, као и трошак из тачке 8 Трошковника тј. трошак главног претреса од 22.07.2015. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца К.Р. и Д.И., адв. В.Ј.Ђ., је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених К.Р. и Д.И., указује да је побијаним решењима повређен закон.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, предвиђено је када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе – трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1)-6) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају ... награду и нужне издатке браниоца ..., док је Тарифом о наградама и накнадама за рад адвоката којом је одређен начин вредновања, обрачуна и плаћања награде за адвокатске услуге и накнаде трошкова за рад адвоката, у члану 2. прописано да награда и накнада трошкова адвокату припадају за радње обављене по пуномоћју, решењу надлежног органа, усменом или писменом налогу странке, те да су странке и надлежни органи дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова.

Одлучујући о захтеву браниоца окривљених К.Р. и Д.И., Основни суд у Сенти решењем К бр. 1708/13 од 14.01.2016. године, досудио им износ од 211.720,00 динара на име трошкова које су у то време окривљени имали за ангажовање изабраног браниоца, док је у преосталом делу до траженог износа од 341.332,00 динара захтев одбијен као неоснован и превисоко постављен.

Наиме, суд је одбио захтев за накнаду трошкова за одбрану правноснажно ослобођених К.Р. и Д.И. пред органима МУП-а, конкретно полицијским службеницима Полицијске станице Србобран дана 28.03.2013. године, трошкове

пута браниоца од седишта адвокатске канцеларије (Суботица) до наведене полицијске станице и трошкове за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, налазећи да наведени трошкови не представљају трошкове кривичног поступка у смислу члана 7. и 261. став 1. ЗКП. Поред тога суд је одбио захтев за накнаду трошкова браниоца за одсуствовање из адвокатске канцеларије у Суботици ради присуствовања главним претресима пред Основним судом у Сенти и то за четири главна претреса (24.06, 22.07, 28.09. и 16.11.2015. године) са образложењем да бранилац не би могао вршити своју делатност уколико не би приступио суду а за коју активност добија награду која је прописана важећом Адвокатском Тарифом.

Доношењем таквог решења учињена је повреда кривичног поступка из члана 261. став 1. и став 2. тачка 7) у вези члана 265. став 1. ЗКП, у вези члана 9. и Тарифног броја 2. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката јер окривљенима нису признати трошкови пута и радњи предузетих од стране њиховог браниоца пред органима МУП-а 28.03.2013. године, изван седишта адвокатске канцеларије као ни трошкови одсуствовања из адвокатске канцеларије за четири главна претреса одржана пред Основним судом у Сенти а којима је бранилац присуствовао.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка и издаци учињени поводом поступка, од његовог покретања до његовог завршетка.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП одређено је значење израза „поступак“ који се односи на предистражни поступак и кривични поступак.

Када је реч о трошковима који се односе на награду браниоца за присуствовање саслушању осумњичених у полицији, јасно је да се ради о трошковима насталим поводом поступка, посебно када се има у виду да се записник о тој доказној радњи, под условима прописаним Закоником о кривичном поступку, може користити као доказ у кривичном поступку.

Одредбом члана 261. став 6. ЗКП прописано је да трошкове предистражног поступка који се односе на награду и нужне издатке браниоца кога је одредила полиција, исплаћује тај орган. Међутим, у случају изабраног браниоца, трошкови које су окривљене имале ангажовањем браниоца у предистражном поступку, морају се сматрати трошковима кривичног поступка о којима се одлучује у складу са одредбом члана 262.-265. ЗКП.

Тарифом о наградама и накнадама за рад адвоката, у члану 9. прописано је да адвокату за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије припада накнада за превоз, накнада за смештај, накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије и дневнице, док је Тарифним бројем 2. став 1. и 2. Тарифе прописано да се под процесном радњом подразумева свака радња полиције, тужиоца или суда о чијем предузимању се сачињава посебан записник и да за сваку одржану

процесну радњу којој је присуствовао, адвокату припада награда из Тарифног броја 1.

С тим у вези, а имајући у виду да окривљенима у овом поступку припадају нужни издаци које је имао њихов бранилац, па и издаци за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, односно на име радњи предузетих од стране браниоца пред органима МУП-а, то је погрешан закључак у побијаним решењима да окривљенима наведени трошкови не припадају.

На наведени начин, првостепено решење је донето уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП а исту такву повреду закона учинио је и другостепени суд имајући у виду да је одбио жалбу браниоца окривљених у том делу у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости као основан и одлучио као у изреци ове пресуде, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, тако што је укинуо побијана решења, како би првостепени суд приликом поновног одлучивања отклонио учињену повреду закона имајући у виду разлоге изнете у овој пресуди.

Записничар-саветник,
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.